

dobbelte paa, blot ved at sælge det i en Butik. En Syerske, der syer et Sæt tarveligt, færdigsyret Tøj, som koster ca. 100 Kr. i en Butik, faar i Øjeblikket 12 Kr. Det er ikke noget Arbejde, hun bliver færdig med i Løbet af en Dag eller to, og det tjener hun 12 Kr. paa; men den, der sælger et saadant Sæt Tøj i Butikken, beregner sig en Fortjeneste af 20—30 Kr.! Der er heller ikke noget rimeligt Forhold mellem Arbejds-løn og Avance paa dette Punkt.

Jeg kunde vandre igennem en lang Række af Erhverv og hente slige Eksempler frem. Jeg vil dog kun tage enkelte Eksempler endnu, først et Eksempel fra de halvvejs monopoliserede Selskaber, som f. Eks. Cementfabrikkerne. Cementfabrikkerne sælger i Øjeblikket deres Cement til en Pris af 14 Kr. 50 Ø. pr. Tønde, men jeg har positive Udtalelser om, at man med Fordel kan fabrikere denne Cement til 5 Kr. pr. Tønde. Ja, det ærede Medlem Hr. Lange ryster paa Hovedet, men det ærede Medlem kan ikke benægte, at jeg ved, at dette er rigtigt; det kan altsaa ikke være det, det ærede Medlem ryster paa Hovedet af, det maa være noget andet, for det, jeg siger her, er ganske korrekt. Cementen sælges til 14 Kr. 50 Ø.; men der er under Forhold, som nok skal staa deres Prøve, afgivet Erklæringer om, at man kan nok følge med ned til en Pris af 5 Kr. og endda tjene Penge paa den. Dette er en saa vanvittig Fordyrelse af et saa almindeligt Bygningsmateriale, at det ikke burde kunne finde Sted, og man kan jo ikke komme det til Livs paa nogen Maade uden ved at skride til Foranstaltninger af den Natur, som her er foreslaaet fra Regeringens Side. Thi hvilke andre Midler, vil jeg nok spørge, ejer man overfor Cementfabrikkerne her i Landet? Det kunde jeg maaske faa Oplysning om af det ærede Medlem Hr. Kragh, naar han faar Ordet, og det vilde være ganske interessant at høre, hvilken Kur han vil anbefale at anvende overfor saadanne Virksomheder.

Sluttelig vil jeg af den Slags Eksempler endnu nævne et enkelt, fordi det ogsaa er ganske karakteristisk for Forholdet mellem Arbejdslønnen og Varens Værdi og oplysende om, hvor ringe Betydning den Nedsættelse af Arbejdslønnen, som man stadig skriger op om, undertiden vil have. Hvis ærede Medlemmer vil tage Statistisk Departementets Produktionsstatistik og se paa, hvad der oplyses for Margarinefabrikationens Vedkommende, vil de se, at Udgifterne til Arbejds-løn i Margarineindustrien er 3 Ø. pr. Pund Margarine, medens Margarineprisen i Øje-

blikket er ca. 80—90 Ø. pr. Pund. Det vil altsaa sige, at det er en forbavsende ringe Rolle, Arbejdslønnen spiller for dette Produkt. Alligevel holdes Margarine oppe i saadanne bestemte Priser ved Underhaandsaftaler. For et Par Dage siden blev det offentliggjort i Pressen et Brev fra en Købmand paa Ærø, som aabenbart har følt sig saaret ved den Behandling, han har faaet af Korsør Margarinefabrik. Han gør opmærksom paa, at nu havde han underskrevet en Generalerklæring om ikke at sælge Korsør Margarine under en Pris af 88 Ø., og derefter kunde han i Fremtiden ogsaa levere Korsør Margarine, men før han havde underskrevet paa dette, kunde han ikke gøre det. Altsaa, ogsaa for Margarinens Vedkommende, en Vare, hvor Arbejdslønnen spiller en saa ringe Rolle, idet den kun udgør 3 Ø. pr. Pund, maa de handlende afgive Generalerklæringer om, at de under ingen Forhold vil sælge under de Priser, som Fabrikkerne bestemmer. Margarine er dog — det vil man vel fra ingen Side benægte — en Vare, som har den allerstørste Betydning for den store almindelige Befolkning.

Ingen kan derfor benægte, at den store almindelige Befolkning paa mangfoldige Omraader bliver plyndret, og at der indenfor Handel og Erhverv findes Elementer og Kræfter, som ikke bør tolereres. De ærlige og redelige handlende, hvis Tal heldigvis er langt det største, er heller ikke tjent med, at de faar Lov at virke og arbejde paa den Maade, de hidtil har gjort, thi det fører til, at Uvillien overfor hele Erhvervslivet, ikke mindst i Arbejderkredse, vokser.

Nu er det vanskeligt og vel umuligt at konstatere for hver enkelt Vares Vedkommende, hvad der er en rimelig Pris, og hvad der er en rimelig Avance, da Genstandenes Tal i denne Verden jo er legio. Saa vidt vil vi altsaa ikke kunne komme. Men saa vidt er den højtærede Regering heller ikke gaaet. Jeg minder om, at den høje Regering holder sig til de allervigtigste Livsformødenheder og til Varer, som har Betydning i den daglige Omsætning og den daglige Tilværelse; jeg synes jo, at man maatte kunne strække sig saa vidt, at man gik med til det, som her foreslaas.

Det er vanskeligt at konstatere, hvem det er, der fordyrer Varerne her i Landet som andre Steder. Det er vanskeligt at tage netop Per eller Poul nøjagtig paa Kornet og sige, det er ham; men der findes i Bilag 2 til Regeringens Forslag Oplysninger, som er meget talende. Der findes et Uddrag af københavnske Skatteyderes Indtægt i 1923; den omfatter kun de handlende her i Kø-